

INSTANTNÍ PROGRAMY

PROSTÝ BIBLICKÝ PROGRAM

J 5,1-18 - UZDRAVENÍ U RYBNÍKA BETHESDA Marie Medková

Obsah: naděje, otevřenost pro Boží slovo

Pomůcky: lístky pro rozdělení do dvou skupin a čepice na losování

Postup: Předem připravíme lístky s nápisem „A“, „B“ odpovídající počtu hráčů (lze použít klasické hrací karty, účastníci se rozdělí na černé a červené). Program začneme přečtením textu. Na něj navazuje diskusní hra. Hráči se rozdělí do dvou skupin. Skupina A (červení) bude argumentovat negativně, B (černí) pozitivně. Při dalším tématu si role vymění. Přednesete otázku a dáte skupině minutu na poradou. Potom skupiny střídavě předkládají argumenty. Skupina, již argumenty vydrží déle, získává bod. Pokud skupiny argumentují obě až do konce časového limitu (cca 5 minut na otázku), získávají bod obě. Po zkončení hry přečtete úvahu. Místo hry lze využít otázku k textu.

Otázky k diskusi: Co je pozitivní/negativní v životě tohoto dlouhodobě nemocného? Co pozitivního/negativního přináší změna do života? Co pozitivního/negativního v odvaze zkusit něco prospěšného, leč riskantního? Co je pozitivní/negativní na pravidlech?

Otázky k textu: Jaký je vztah dlouhodobě nemocného k jeho nemoci? Jak se většinou takový člověk cítí? Proč se Ježíš ptá, zda chce být muž uzdraven? Odpovídá mu muž na otázku? Chce být muž uzdraven? Proč se okolí zlobí nad uzdravením? Mys-

líte také určitým zajetým způsobem? Zažili jste někdy, že vám někdo/něco otevřel nové obzory/nové úhly pohledu?

Úvaha: Chceš být zdravý? Otázka zní absurdně. Kdo by nechtěl? 38 let, to je příliš dlouhá doba. Člověk si pomalu zvykne na svou nemoc a bezmoc. Na pohrdání. Na výdělek z žebrání. Na zhoršování stavu. Proč ještě na něco čekat? To by nebyl optimismus, ale hloupost. A najednou otázka: Chceš být zdravý? Opravdu chceš? Po těch letech, za která sis zvykl tahle žít. Ve společnosti pohrdaných s jejich životním stylem. Uvědom si, jaká by to byla radikální změna. V okamžiku se staneš plnoprávným členem společnosti. Krom radosti z uzdravení ti to přinese i povinnosti. A nový start z ničeho. V tvém věku. Jsi připraven na tak velkou změnu?

Muž vysvětluje. Ale ano, chce opravdu do rybníka, ale nemá nikoho, kdo by ho tam odnesl. Není tu jen pro žebrotu. Je jen sám a bez pomoci. Zdravý ale opravdu chce být. Je otevřen pro změnu. Nevzdal se. Stále ještě doufá v uzdravení. Možná vy byste mě tam mohl odnést?! Abych byl konečně zdravý. Uzdravení ale přichází z jiné strany a zcela jinak, než si to muž celá léta představoval. Ne z rybníka, ne ponořením do vody. Od neznámého muže a kdo ví jak. Muž neví, kdo ho uzdravuje. Není uzdraven na základě víry v Boha nebo Ježíšovu autoritu. Nevysmívá se Ježíši: „Co to plácáš, chyt mě a odnes do rybníka.“ Zkusí vstát. Odváží se nesmysl-

ného, protože doufá. Dostává nečekané. Ta otevřenost pro nové dění a proměnu života až překvapuje. Ale je vlastně logičtější než vzdát se a zavrtat na své pozici. Nevíme, kdy odkud, skrze koho potkáváme dění proměňující náš život. Důvěra a otevřenost novým věcem. Odvaha zkusit. Přinesly změnu a nový život. Pro nemocného byl Ježíš člověk, jakých viděl tisíce za ta léta své nemoci. Neví, že právě skrze tohoto člověka se setkává s Bohem. Ani my toto většinou nepoznáváme. Většinou si ani neuvědomujeme, že setkávání s Bohem není nutně mystický zážitek. Nedělní záležitost, spoutaná s modlitbou nebo liturgií. Přichází - podle nás - nečekaně. Překvapivé, neočekávané, kříží naše plány, představy. Tak nečekaně, že se muž ani nestihne zeptat, kdo ho uzdravil.

Odpověď „Ano, chci“ může znamenat mimo radost, problémy, nutnost učít se nové věci, nové cesty, způsoby přemýšlení. A ne všichni jsou připraveni změnu přijmout. Okolí také nemusí být připraveno. Pro spořádané věřící v příběhu je uzdravení trnem v oku, protože porušuje pravidla. Děje se, kdy nemá. Tím pravidla zpochybňuje. V sobotu se má odpočívat, už celá staletí! Nevidí právě uzdraveného člo-

věka. Tu radost a naději, která z události srší. Vidí jen, že ten člověk porušuje pravidla. Udivuje mě, že okolí se vůbec nedívá nad zázrakem, nejásá, nebojí se Ježíše. Nic. Jde mu jen a jen o pravidla - sobota a nerouhání se. Uzdravení vůbec neberou v potaz. Uzdravení vyvolá skandál vlastně jen kvůli nevhodné době. Je to jako když někdo úspěšně vede klub pro děti z ulice a lidé ze sousedství volají na policii, že je klub příliš hlučný. Druzí jsou jim jedno. Vidí jen svůj klid, klid svého srovnaného, nalinkovaného světa.

Ježíšův argument jen přilévá olej do ohně. K porušování soboty se přidává rouhání. „Bůh pracuje neustále, proto i já uzdravuji, když je třeba.“ Tohle sdělení počestní věřící neslyší. Slyší jen: „Bůh je můj Otec“, rouhání. Slyšet výběrově. Slyšet, jen to, co chápu. To není správná cesta, ale je to lehčí cesta.

Modlitba: Pane, dej ať se nenechám spoutat a oslepit našimi zákonitostmi tak, že se nedokážu dívat na věci z jiného úhlu. Dej, ať otevírám své oči a srdce pro nové. Chci se nechávat překvapit. Děkuju, že to s námi nevzdáváš. Amen

Zazvoní zvon

P Jun

podle P. Simona: (I Am a Rock)

A

1.-2. Za zvo-ní zvon,

4 D A

zvon zči - sté - ho ne - be zvo-ní

7 h E D A

zvon kji-třní - mu kle - ká - ní.

11 h cis h cis

1. Ko lik že je ho-din? To Bůh ro - vná čas, čas, co
2. I ví - tr se ztí - ší ten, co vše-chno ví za mo-

13 h D E D

bě-žel mi-mo, čas, co bě-žel vnás. Za-zvo-ní zvon,
řem se ztra-tí kdo to do-po - ví? za-zvo-ní zvon,

15 A E7 A

ne-be-ským rá - - - - - nem.
ne-be-ským rá - - - - - nem.

INSTANTNÍ PROGRAMY

JÁ A BŮH

Miriam Junová

„Kroužím kolem Boha, kolem prastaré věže, a kroužím tak celá staletí;

a ještě nevím: jsem sokol, bouře nebo píseň“ Rilke

Pomůcky: tužky, papírová kolečka (1 kus pro každého), zelené a červené obdélníčky (po 3 kusech na osobu)

Počet osob: libovolná velikost skupiny

Cíl: V citátu Rilke mluví o našem úsilí najít střed v našem životě, přiblížit se tomu středu.

Jsou doby, kdy cítíme intenzivně blízkost Boží. Jsou doby, kdy se nám Bůh zdá vzdálený.

Cílem tohoto „cvičení“ je tuto myšlenku sledovat a ptát se současně, co nás od Boha vzdaluje, co nás přibližuje.

Popis hry:

Hra má dvě části. V první části budeme mluvit o tom, jak jsme vzdáleni od Boha, v druhé o tom, co nás od něho vzdaluje a co nás dostává k němu.

1) Potřebujeme velkou plochu. Na jednu stěnu umístíme lístek „Bůh“. Každý dostane lístek (papírový kruh). Napíše na něj svoje jméno a má úkol někam umístit svůj lístek, aby to odpovídalo jeho pocitu (jak to má s Bohem, jak daleko od něj, jak orientovaný). Lze se přitom orientovat oproti druhým nebo podle vlastního pocitu... Čeká se na všechny, až to udělají...

2) Pak každý dostane tři červené kartičky a tři zelené.

Na zelené se napíše, co by bylo důvodem, abychom se Bohu dostali blíž. Na červenou, co nás drží dál od Boha. Kartičky položíme ke svému jménu. Každý přečte, co má napsáno na svých kartičkách.

V běhu hry lze lístek posunout dál nebo blíž.

Upozornění: Pro mnoho účastníků to bude asi těžké. Bude potřeba dodat jim odvalu, aby se o to pokusili. Důležité je, aby v první části každý byl „sám pro sebe“ a až v druhém kroku se vyslovuje k druhým. Každý se musí dostat ke slovu.

Tip: Lze mluvit o pocitech, které měli účastníci během hry.

Co ti bylo těžké, co ti připadlo snadné?

Co tě vedlo dát svůj lístek tam, kde je?

Co tě napadlo při čtení karet?

Chcete si navzájem něco říci?